

1447**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 17 maja 2004 r.

w sprawie odbywania okresowej służby wojskowej

Na podstawie art. 108 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób odbywania okresowej służby wojskowej, a w szczególności sposób i tryb postępowania organów wojskowych w zakresie wcielania żołnierzy rezerwy do okresowej służby wojskowej, wyznaczania, zmiany i zwalniania żołnierzy okresowej służby wojskowej, zwanych dalej „żołnierzami”, ze stanowisk służbowych, przenoszenia do innych jednostek wojskowych, delegowania i podróży służbowych, a także rodzaje i sposób opiniowania służbowego, z uwzględnieniem prawa żołnierzy do składania zażaleń w tych sprawach.

§ 2. W celu odbycia okresowej służby wojskowej żołnierza wciela się do jednostki wojskowej.

§ 3. Wcielenie żołnierza do jednostki wojskowej obejmuje:

- 1) stwierdzenie tożsamości żołnierza oraz przeprowadzenie z nim rozmowy;
- 2) ujęcie w ewidencji jednostki wojskowej;
- 3) dokonanie przeglądu lekarskiego oraz zabiegów sanitarno-higienicznych;
- 4) umundurowanie i wyekwipowanie;
- 5) przydzielenie do pododdziału;
- 6) wyznaczenie na stanowisko służbowe.

§ 4. 1. W celu przeprowadzenia wcielenia, o którym mowa w § 3, dowódca jednostki wojskowej:

- 1) powołuje komisję przyjęcia żołnierzy, zwaną dalej „komisją”, w składzie:
  - a) przewodniczący — szef sztabu jednostki wojskowej,
  - b) członkowie:
    - oficer grupy osobowej administracji,
    - oficer korpusu osobowego logistyki,
    - lekarz,
    - oficer społeczno-wychowawczy,

— psycholog lub konsultant dowódcy jednostki wojskowej do spraw psychoprofilaktyki, jeżeli jest zatrudniony w jednostce wojskowej;

- 2) określa szczegółowe obowiązki osób wchodzących w skład komisji;
- 3) organizuje punkt przyjęcia żołnierzy.

2. Jeżeli w strukturze organizacyjnej jednostki wojskowej nie występują osoby wymienione w ust. 1 pkt 1, dowódca jednostki wojskowej powołuje do składu komisji osoby wykonujące podobne zadania.

§ 5. Stawienie się żołnierza do odbycia okresowej służby wojskowej dowódca jednostki wojskowej stwierdza w rozkazie dziennym:

- 1) wskazując dzień, w którym żołnierz stawiał się do odbycia okresowej służby wojskowej;
- 2) zamieszczając imię i nazwisko żołnierza, który stawiał się do odbycia okresowej służby wojskowej;
- 3) wskazując przydział żołnierza, który stawiał się do odbycia okresowej służby wojskowej, do określonego pododdziału jednostki wojskowej.

§ 6. Dzień, o którym mowa w § 5 pkt 1, jest dniem rozpoczęcia odbywania okresowej służby wojskowej.

§ 7. Dowódca jednostki wojskowej, z zastrzeżeniem § 9, wyznacza żołnierza na stanowisko służbowe określone w etacie tej jednostki wojskowej.

§ 8. Żołnierza wyznacza się na stanowisko służbowe i zwalnia z tego stanowiska rozkazem personalnym.

§ 9. Żołnierza, na stanowisko służbowe określone w etacie jednostki wojskowej, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117), wyznacza Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

§ 10. 1. Żołnierz odbywa okresową służbę wojskową na stanowisku służbowym, o którym mowa w § 7 lub 9.

2. Żołnierz posiadający stopień wojskowy podoficera może być wyznaczony na stanowisko służbowe przewidziane w etacie jednostki wojskowej dla podoficera zawodowego.

3. Żołnierz, przed wyznaczeniem na stanowisko służbowe, może być skierowany na szkolenie w ośrodku szkolenia lub na kurs instruktorsko-metodyczny.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687, Nr 139, poz. 1326, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203.

§ 11. 1. Żołnierz może być zwolniony z zajmowanego stanowiska służbowego i wyznaczony na inne stanowisko stosownie do posiadanych lub uzyskanych podczas służby kwalifikacji oraz potrzeb jednostki wojskowej:

- 1) z urzędu;
- 2) na wniosek żołnierza, jeżeli względy służbowe na to pozwalają.

2. Żołnierza zwalnia się z zajmowanego stanowiska służbowego i wyznacza z urzędu na inne stanowisko w przypadku:

- 1) zmiany stanu zdrowia żołnierza stwierdzonego orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej, uniemożliwiającego pełnienie służby na zajmowanym stanowisku służbowym;
- 2) utraty kwalifikacji wymaganych na zajmowanym stanowisku służbowym;
- 3) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego;
- 4) potrzeb jednostki wojskowej.

§ 12. Dowódca, o którym mowa w § 7 i 9, zwalnia żołnierza z zajmowanego stanowiska służbowego.

§ 13. Zwolnienie żołnierza ze stanowiska służbowego w jednostce wojskowej, o której mowa w § 9, może nastąpić w każdym czasie i nie wymaga uzasadnienia.

§ 14. 1. Żołnierz może być czasowo oddelegowany, na podstawie rozkazu dowódcy jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do wykonywania zadań w innej jednostce wojskowej. Okres oddelegowania nie może jednorazowo przekraczać 3 miesięcy.

2. Żołnierz może być skierowany, na podstawie rozkazu dowódcy jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do wykonywania zadań poza macierzystą jednostką wojskową.

§ 15. Żołnierzowi, który odbywał podróż służbową w całości lub w części między godzinami 22⁰⁰ a 6⁰⁰ albo którego czas przejazdu wyniósł nie mniej niż 8 godzin, przysługuje, bezpośrednio po zakończeniu podróży, co najmniej 8 godzin odpoczynku.

§ 16. Jeżeli żołnierz został skierowany na leczenie szpitalne, dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę, zawiadamia niezwłocznie o tym fakcie członka rodziny tego żołnierza albo inną wskazaną przez niego osobę, podając adres zakładu opieki zdrowotnej, w którym żołnierz przebywa.

§ 17. 1. Żołnierz może być przeniesiony do innej jednostki wojskowej:

- 1) z urzędu;
- 2) na wniosek żołnierza, jeżeli względy służbowe na to pozwalają.

2. Przeniesienie żołnierza z urzędu do innej jednostki wojskowej może nastąpić:

- 1) ze względów szkoleniowych;
- 2) w celu uzupełnienia potrzeb kadrowych innej jednostki wojskowej;
- 3) w razie rozformowania jednostki wojskowej;
- 4) w razie zmniejszenia stanu etatowego jednostki wojskowej;
- 5) w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach.

§ 18. 1. Przeniesienie żołnierza do jednostki wojskowej podporządkowanej temu samemu dowódcy następuje na podstawie rozkazu tego dowódcy.

2. Przeniesienie żołnierza do jednostki wojskowej podporządkowanej dowódcy innego rodzaju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej następuje na podstawie rozkazu:

- 1) szefa sztabu rodzaju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej właściwego dla wojskowego ośrodka szkolenia — w stosunku do żołnierza, który był szkolony w tym ośrodku dla potrzeb innego rodzaju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Żandarmerii Wojskowej, Dowództwa Garnizonu Warszawa, Wojskowych Służb Informacyjnych lub komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej albo jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej;
- 2) Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego — w pozostałych przypadkach.

§ 19. 1. Wniosek o przeniesienie do innej jednostki wojskowej żołnierz wnosi drogą służbową do dowódcy jednostki wojskowej, w której pełni on służbę.

2. Wniosek o przeniesienie do innej jednostki wojskowej dowódca jednostki wojskowej, o ile nie jest właściwy do jego rozpatrzenia, przesyła drogą służbową do dowódcy, o którym mowa w § 18, wraz ze swoją opinią oraz odpisem karty ewidencyjnej, karty wyróżnień i karty ukarania żołnierza.

§ 20. 1. Opinię o żołnierzu, zwaną dalej „opinią”, sporządza przełożony, któremu żołnierz bezpośrednio podlega, zwany dalej „przełożonym opiniującym”, bez względu na czas, w jakim pełnił on obowiązki bezpośredniego przełożonego.

2. Opinię sporządza się w przypadku:

- 1) zakończenia kształcenia (szkolenia) żołnierza, jeżeli trwało ono przynajmniej jeden miesiąc — na 7 dni przed dniem jego zakończenia;
- 2) niewywiązywania się żołnierza z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym;
- 3) wniosku sądu, prokuratora, Żandarmerii Wojskowej, Wojskowych Służb Informacyjnych, Agencji

Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policji, rzecznika dyscyplinarnego i rzecznika dyscypliny finansów publicznych — w związku z prowadzonym przeciwko żołnierzowi postępowaniem;

- 4) zwolnienia żołnierza z okresowej służby wojskowej — na 7 dni przed dniem zwolnienia.

§ 21. W opinii uwzględnia się, stosownie do okoliczności:

- 1) stan i rozwój kwalifikacji żołnierza, ze szczególnym uwzględnieniem przydatności do służby na stanowiskach dowódczych, i wykonywanie funkcji specjalistycznych;
- 2) ocenę cech osobowości żołnierza, w tym szczególnie odporności psychicznej i fizycznej oraz zdyscyplinowania;
- 3) stan zdrowia, doznane rany i kontuzje;
- 4) ocenę realizacji zadań służbowych oraz przydatność na zajmowanym stanowisku służbowym;
- 5) predyspozycje do zajmowania innych stanowisk służbowych;
- 6) ocenę ogólną.

§ 22. Opinię doręcza się:

- 1) opiniowanemu żołnierzowi, na jego wniosek;
- 2) organowi, o którym mowa w § 20 ust. 2 pkt 3, jeżeli wystąpił o jej sporządzenie.

§ 23. W przypadku, o którym mowa w § 20 ust. 2 pkt 4, opinię doręcza się żołnierzowi z urzędu.

§ 24. 1. Przełożony opiniujący zapoznaje żołnierza z treścią opinii w ciągu 3 dni od dnia jej sporządzenia.

2. Żołnierz potwierdza własnoręcznym podpisem zapoznanie się z opinią. W razie odmowy złożenia podpisu, na opinii sporządza się adnotację o tej odmowie.

3. Żołnierz może wnieść zażalenie na wydaną opinię do osoby będącej bezpośrednim przełożonym przełożonego opiniującego, drogą służbową, w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z treścią opinii.

4. Żołnierz zwolniony z okresowej służby wojskowej wnosi zażalenie na wydaną opinię za pośrednictwem wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce jego pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.

§ 25. 1. Przełożony, do którego wniesiono zażalenie wskazane w § 24 ust. 3 i 4, rozstrzyga ostatecznie o treści opinii przez:

- 1) utrzymanie jej w mocy;
- 2) zmianę jej treści w części lub w całości.

2. O sposobie załatwienia zażalenia zawiadamia się zainteresowanego żołnierza oraz jego przełożonego opiniującego.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

1448

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 19 maja 2004 r.

w sprawie należności żołnierzy niezawodowych za podróże służbowe

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wysokość oraz tryb przyznawania należności za podróże służbowe żołnierzom niezawodowym.

2. W przypadku żołnierzy niezawodowych skierowanych do pełnienia służby wojskowej poza granicami państwa przepisy rozporządzenia stosuje się z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117).

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) żołnierz — żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową, nadterminową zasadniczą służ-

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1363 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 166, poz. 1609 i Nr 179, poz. 1750.